

[Inger Gautier Schmit.]

det tilsyneladende saa prosaiske at lave Mad; men en Moder, der har Forstaaelse af det, jeg før citerede, at „kunne se Syner i Arbejdets Dal“, kan, samtidig med at hun beskæftiger sig med disse praktiske Ting, som hun selvfølgelig skal lære, inden hun kan udrette dem, være fyldt af den største Glæde over herigennem at være behjælpelig med, at Familiens Sundhed opretholdes, at dens Arbejdsintensitet bliver styrket, at dens Glæde og Velfærd er velbevaret. Der er saa mange ideelle Formaal, som kan opnaas netop gennem Husgerningens Udøvelse, som man tillægger alt for ringe Betydning. Men jo mere dette gaar op for Samfundet som Helhed, des mere vil det hæve Arbejdet op fra den Dal, som Staten har placeret det i, og sætte det paa den Hæders- og Æresplads, som tilkommer det.

Birgitte Berg-Nielsen, en af Pionerne i Husholdningssagen, har engang sagt, at Husøkonomi er Statsøkonomi, og det er fuldstændig rigtigt; og i den Kommission, der var nedsat, udtalte Professor Warming, at da Kvinderne forvalter de $\frac{2}{5}$ af de nationale Indtægter, var det af den største Vigtighed, at de lærte at forvalte den paa rette Maade, idet det sanitært, økonomisk og rent personligt var af den største Vigtighed, at der kommer de rette Værdier ind for disse mange Penge. Derfor var Husholdningsundervisningen rent samfundsmæssigt og nationaløkonomisk set ogsaa af den allerstørste Betydning.

Vi kan altsaa fra vor Side, som mine Ord saa rigeligt har givet Udtryk for, hilse dette Lovforslag med stor Glæde, fordi vi herigennem ser en Videreførelse af det, som mærkeligt nok er paabegyndt af Landbokredse her i Danmark. Man skulde maaske snarere tro, at det var Bybefolkningen, der havde Interesse for Uddannelse i Husvæsen, men Historien viser, at det er de danske Landboforeninger rundt omkring i Landet, der først har rejst Spørgsmaalet og oprettet Husholdningskursus og Aftenskoler og i det hele taget har været dem, der i høj Grad har sat denne Sag i Gang, saaledes at den har udbredt sig til nu at finde den samme Interesse over hele Landet.

Igennem Lovforslaget opnaas dette, at ingen Børn vil udgaa af danske Skoler efter 1948, om da Tingene gaar som vi haaber det, uden at have haft 2 Aars Undervisning i Husholdningsvæsen, og det vil medføre, at unge Kvinder, som ønsker at komme ind paa Husholdningsskoler, Husholdningsseminarier o. s. v. med Statsstøtte, naturligvis

ogsaa med deres egne Midler, kan finde en Uddannelse og en Udvikling paa dette Omraade, som jeg tror vil blive af den største Betydning for danske Hjem.

Jeg kunde naturligvis ligesom den ærede forrige Taler have forskellige Enkeltheder at føje til Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men jeg skal gøre det ganske kort, da jeg mener, at det væsentligste maa udarbejdes i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat.

Vi kan fra vor Side ikke rigtig erkende Nødvendigheden af, at Ministeren altid skal godkende en Husholdningsskoles Oprettelse; navnlig hvis denne Husholdningsskole ikke søger Statstilskud, synes jeg, det maa være enhver Kvinde eller Mand tilladt at oprette en Husholdningsskole uden at skulle have Undervisningsministeriets Godkendelse deraf.

Angaaende § 5, hvor der tales om 17 Aar som den Alder, der er passende for at gaa ind paa Husholdningsskoler, kan jeg i nogen Grad tiltræde det ærede Medlem Fru Nina Andersens Udtalelser. Der er en hel Del unge Piger, som, lige naar de er gaaet ud af Skolen, er stærkt fristet til at søge ind paa Fabrikkerne, der desværre tit averterer om, at nu er der Pladser ledige for 14—16-aarige Kvinder. Disse unge Kvinder vilde der lige efter deres Konfirmation være en Mulighed for at vinde for det huslige Fag, hvis de ret hurtigt kunde komme ind i det, hvorimod der, hvis der gaar et Par Aar og de er begyndt med noget Fabriksarbejde, vil være overordentlig ringe Interesse hos dem for dette Fag. Derfor synes jeg, det bør overvejes, om der ikke kan gøres noget for at vinde disse unge for denne Undervisning.

De Bemærkninger til § 6, som er fremsat, kan jeg i det store og hele tiltræde. I denne Paragrafs Stk. 9 hedder det, at ved en Skoles Salg maa Købesummen ikke overstige Værdien af Skoleejendommen med Inventar og Materiel. Jeg ønsker blot hertil at føje den Bemærkning, at en Skole og dens Værdi og Vurderingen heraf ikke alene afhænger af Murstenene og Grunden, hvorpaa den staar, men ogsaa af den personlige Indsats, som er gjort af den Skoleleder, der har været, og som maaske har givet denne Skoles Fysiognomi en særlig Værdi. Jeg kunde derfor ønske, at denne Skoles indre Værdi ogsaa i nogen Grad blev taget i Betragtning ved Salget.

§ 10 handler om Betaling af Arbejdsløshedsbidrag, men vi kan ikke rigtig indse, at dette hører hjemme i en Lov om Husholdningsundervisning. En saadan Bestemmelse